

Національний університет
водного господарства
та природокористування

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства та
природокористування
Навчально-науковий інститут охорони здоров'я
Кафедра здоров'я людини і фізичної реабілітації

08-02-53

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до виконання лабораторних робіт із навчальної дисципліни

«Фізична реабілітація в педіатрії»

для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня

за освітньо-професійною програмою «Фізична терапія, ерготерапія»

спеціальності 227 «Фізична терапія, ерготерапія»

денної та заочної форми навчання

Рекомендовано
Науково-методичною радою
з якості ННІ охорони здоров'я
Протокол № 1 від 17.09.2019

Рівне – 2019

Методичні вказівки до лабораторних робіт із навчальної дисципліни «Фізична реабілітація в педіатрії» для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня за за освітньо-професійною програмою «Фізична терапія, ерготерапія» спеціальності 227 «Фізична терапія, ерготерапія» денної і заочної форми навчання [Електронне видання] / Нестерчук Н. Є. – Рівне : НУВГП, 2019. – 16 с.

Укладач: Нестерчук Н. Є., доктор наук з фізичного виховання і спорту, доцент, завідувач кафедри здоров'я людини і фізичної реабілітації.

Відповідальний за випуск –

Нестерчук Н. Є., доктор наук з фізичного виховання і спорту, доцент, завідувач кафедри здоров'я людини і фізичної реабілітації.

Керівник групи забезпечення
спеціальності 227 «Фізична терапія, ерготерапія»

Національний університет
водного господарства
та природокористування

Григус І. М.

© Н. Є. Нестерчук, 2019
© НУВГП, 2019

Зміст

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ	5
РОЗДІЛ 2. МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ	6
Лабораторна робота № 1. Базові основи фізичної реабілітації в педіатрії	6
Лабораторна робота № 2. Професійні обов'язки фізичного реабілітолога	6
Лабораторна робота № 3. Різnobічний розвиток дитини засобами фізичної реабілітації	7
Лабораторна робота № 4. Просвітницька робота з батьками під час проведення фізичної терапії з дітьми	8
Лабораторна робота № 5. Емоційні стани батьків дітей з особливими потребами	9
Лабораторна робота № 6. Організаційні аспекти роботи з батьками	10
Лабораторна робота № 7. Батьківські групи підтримки	10
Лабораторна робота № 8. Стилі сімейного виховання	11
Лабораторна робота № 9. Фізична реабілітація за наявності плоскостопості	11
Лабораторна робота № 10. Фізична реабілітація за наявності ДЦП	12
Лабораторна робота № 11. Фізична реабілітація за наявності клишоногості	12
Лабораторна робота № 12. Застосування профілактично-лікувального масажу	13
РОЗДІЛ 3. РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ	15
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	16

ВСТУП

Програму навчальної дисципліни «Фізична реабілітація в педіатрії» складено відповідно до освітньо-професійної програми підготовки здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня за спеціальністю 227 «Фізична терапія, ерготерапія».

Фізична реабілітація дітей займає важливе місце в системі підготовки майбутнього фахівця з фізичної терапії, ерготерапії. У даній програмі викладений матеріал із загальної методики застосування засобів фізичної реабілітації. Особлива увага приділена опису особливостей впровадження фізичної реабілітації дітей з активним залученням до цього процесу батьків. Поданий матеріал спрямований на формування знання про хворобу й травми, у комплексному лікуванні яких використовують засоби фізичної реабілітації.

Під час вивчення дисципліни студенти отримують грунтовні знання щодо проведення фізичної реабілітації у разі наявності різних патологій; ознайомлення із відомостями про хвороби й травми, у комплексному лікуванні яких послуговуються засобами фізичної реабілітації; розвиток у майбутніх фахівців спостережливості, дослідницьких інтересів, здатності аналізувати загальний стан хворого, простежувати у ньому найменші зміни, а відтак забезпечувати гнучку тактику застосування фізичної реабілітації на етапах відновлювального лікування.

У результаті виконання даних лабораторних робіт студенти повинні знати: вікові психофізіологічні та індивідуальні особливості осіб, які мають відхилення в стані здоров'я або інвалідність; закономірності формування рухових умінь і навичок у розвитку основних рухових якостей дитини (враховуючи структуру основного дефекту); вплив фізичних вправ на психофізичний стан дітей з відхиленням в стані здоров'я (виключаючи інвалідів); спеціальну термінологію, уміти грамотно її використовувати; вміти: правильно підбирати методи і засоби навчання, використовуючи їх для вирішення корекційних, профілактичних і реабілітаційних завдань, успішно реалізовувати дидактичні принципи в практичній роботі; - підбирати завдання для самостійної роботи і індивідуальних планів дітей з відхиленням в стані здоров'я (включаючи інвалідів); володіти організаторськими вміннями і навичками проведення занять з фізичної реабілітації.

РОЗДІЛ 1
ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
Змістовий модуль 1. Особливості фізичної реабілітації в педіатрії (5 семестр)		
1	Тема 1. Базові основи фізичної реабілітації в педіатрії	4
2	Тема 2. Професійні обов'язки фізичного терапевта	4
3	Тема 3. Різnobічний розвиток дитини засобами фізичної реабілітації	4
4	Тема 4. Просвітницька робота з батьками під час проведення фізичної терапії з дітьми	4
5	Тема 5. Емоційні стани батьків дітей з особливими потребами	4
6	Тема 6. Організаційні аспекти роботи з батьками	4
7	Тема 7. Батьківські групи підтримки	4
8	Тема 8. Стилі сімейного виховання	4
9	Тема 9. Фізична реабілітація за наявності плоскостопості	4
10	Тема 10. Фізична реабілітація за наявності ДЦП	4
11	Тема 11. Фізична реабілітація за наявності клишоногості	4
12	Тема 12. Застосування профілактично-лікувального масажу	4
	Разом за змістовим модулем 1	48

Національний університет
водного господарства
та природокористування

РОЗДІЛ 2

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ

Лабораторна робота № 1

Базові основи фізичної реабілітації в педіатрії

Мета: опанувати необхідні знання щодо базових основ фізичної реабілітації.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Ознайомитись з базовими основами фізичної реабілітації.

Короткий огляд теми

Фізична реабілітація – це комплекс послуг, які надаються виключно фахівцем з фізичної реабілітації або під його керівництвом і контролем.

Фізична реабілітація включає в себе обстеження/вивчення, оцінку, діагностування, прогнозування, планування догляду/втручання та повторне обстеження.

Оцінка включає: обстеження шляхом збору анамнезу, діагностування з використанням спеціальних аналізів і замірів.

Діагностика і прогнозування є результатом обстеження і оцінки.

Прогнозування (включає план догляду/втручання) починається з визначення потреб у догляді/втручанні та, як правило, веде до розробки плану догляду/втручання, в тому числі визначення конкретної реальної мети у співпраці з пацієнтом/клієнтом, членами родини чи опікуном.

Втручання/лікування здійснюється і моделюється для досягнення попередньо узгоджених цілей і може включати в себе мануальну терапію; фізичні вправи; фізичні, електротерапевтичні та механічні засоби; рухові вправи; забезпечення допоміжними засобами; навчання та консультування батьків; ведення документації, координацію і спілкування.

Повторне обстеження вимагає визначення результатів.

Питання модульного контролю:

1. Дайте означення загальних принципів застосування фізичної реабілітації.
2. Що включає в себе фізична реабілітація?
3. Які бувають види втручання?

Лабораторна робота № 2

Професійні обов'язки фізичного реабілітолога

Мета: опанувати необхідні знання щодо обов'язків фізичного реабілітолога.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Ознайомитись з професійними обов'язками фізичного реабілітолога.

Короткий огляд теми

Фізичні реабілітологи працюють як незалежні практикуючі лікарі, а також в команді з іншими фахівцями сфери охорони здоров'я, дотримуючись етичних принципів Світової Конфедерації Фізичної терапії (WCPT). Вони можуть вести первинний прийом пацієнтів, а пацієнти/клієнти можуть, в свою чергу, безпосередньо звертатись до фахівців фізичної реабілітації без скерування від інших медичних фахівців. Фахівці фізичної реабілітації є

проводними спеціалістами з відновлення, корекції та підтримки рухових функцій. Вони володіють системними знаннями у сфері рухової діяльності людини.

Фахівець фізичної реабілітації — це сформована і легітимна професія, з особливими професійними аспектами клінічної практики та освіти, що визначається різноманітністю соціальних, економічних, культурних та політичних умов. Але вона, безумовно, є окремою самодостатньою професією. Першою професійною кваліфікацією, отриманою в будь-якій країні, є успішне завершення навчальної програми, якою присвоюється кваліфікація фахівця фізичної реабілітації, надається право використовувати назву цієї професії і працювати як незалежний спеціаліст.

Фахівці фізичної реабілітації обстежують пацієнтів з метою виявлення рухових дисфункцій та визначення рухового потенціалу, розробляють і виконують індивідуальний план фізичної реабілітації у співпраці з іншими спеціалістами (лікарями, соціальними працівниками, психологами, вчителями, тренерами) та пацієнтом. Фахівці фізичної реабілітації також провадять наукову, адміністративну, викладацьку та консультивативну діяльність.

Фахівці фізичної реабілітації мають відповідну кваліфікацію для виконання таких професійних обов'язків:

- проведення комплексного обстеження/оцінки/визначення потреб окремого пацієнта/клієнта або потреб групи клієнтів (за допомогою гоніометрії, тесту Ловетта, ООРФ).
- встановлення діагнозу, визначення прогнозів і плану заходів
- надання консультації в рамках своєї компетенції та визначення того, коли пацієнтам/клієнтам
  - слід звернутися до інших медичних фахівців
  - впровадження програми втручання/лікування, складеної фахівцем фізичної реабілітації
  - визначення очікуваних результатів будь-якого втручання/лікування
  - надання рекомендацій для самостійного функціонування

Клінічна діяльність складається з реабілітаційного обстеження, оцінювання, визначення реабілітаційного діагнозу, складання прогнозу та здійснення реабілітаційного втручання. Обстеження обов'язково передує будь-якому втручанню. Його проходять усі пацієнти згідно з медичним діагнозом. Зазвичай, клінічна діяльність фізичного терапевта охоплює всі п'ять складових. Нерідко клінічна діяльність обмежується виконанням лише однієї (обстеження) або двох, трьох, чотирьох інших складових, наприклад, проведенням обстеження (огляду), оцінки, визначенням реабілітаційного діагнозу і прогнозу, але без втручання. Клінічна діяльність здійснюється в лікувальних та реабілітаційних установах і передбачає участі у встановленні реабілітаційного діагнозу та виконанні реабілітаційної програми. Вона охоплює втручання під час гострих станів, функціональне відновлення, підтримку досягнутих результатів, профілактику виникнення дисфункцій. Пацієнта скеровує безпосередньо до фізичного терапевта лікуючий лікар. Скерування містить перелік проблем, вирішення яких належить до компетенції фізичного терапевта. Позаклінічна діяльність фізичного терапевта охоплює участі у наукових дослідженнях, навчальних програмах, консультуванні та адміністративній діяльності.

Питання модульного контролю:

1. Перерахуйте основні обов'язки фізичного реабілітолога
2. Назвіть і охарактеризуйте дії, що має виконувати фізичний реабілітолог

Лабораторна робота № 3

Різnobічний розвиток дитини засобами фізичної реабілітації

Мета: опанувати необхідні знаннями і навичками сприяння різnobічному розвитку дитини засобами фізичної реабілітації.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Ознайомитися з різnobічним розвитком дитини.

Короткий огляд теми.

Поняття «*фізичний розвиток*» містить у собі сукупність морфологічних і функціональних ознак організму, які характеризують ріст, масу, форму тіла дитини, її структурно-морфологічні властивості.

Окрім того, під терміном «*фізичний розвиток*» розуміють динамічний процес росту (збільшення довжини та маси тіла, розвиток окремих частин тіла тощо) і біологічного дозрівання дитини в різні періоди дитинства.

Темпи фізичного розвитку на кожному етапі онтогенезу залежать від індивідуальних особливостей, соціальних чинників, регіону проживання тощо.

Рівень фізичного розвитку в дитячому віці - найоб'єктивніший показник стану здоров'я

Розрізняють *ендогенні* і *екзогенні* чинники, що впливають на масу тіла, зріст і інші показники вже після народження.

Оцінка рівня фізичного розвитку дитини - невід'ємний елемент контролю за станом її здоров'я, який включає такі *показники*, як:

- маса тіла;
  - зріст та довжина кінцівок
  - пропорційність
  - об'єми грудної клітки та голови;
  - поперечні розміри тіла;
  - форма грудної клітки, спини, ніг, стоп;
  - постава;
  - рельєф та пружність м'язів;
  - відкладення жиру;
  - еластичність шкіри;
  - забарвлення слизових оболонок;
  - статеві ознаки.
  - статичні функції
- своєчасне прорізання молочних зубів.

Питання модульного контролю:

1. Перерахуйте основні види розвитку дитини
2. Що включає фізичний розвиток?
3. Що включає розвиток загальної моторики?
4. Що включає розвиток дрібної моторики?
5. Що включає психічний розвиток?
6. Що включає інтелектуальний розвиток?
7. Що включає моральний розвиток?
8. Що включає мовний розвиток?
9. Що включає естетичний розвиток?
10. Що включає сенсорний розвиток?

Лабораторна робота № 4

Просвітницька робота з батьками під час проведення фізичної терапії з дітьми

Мета: опанувати необхідні навички проведення просвітницької роботи з батьками.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Ознайомитись з методикою проведення просвітницької роботи з батьками.

Короткий огляд теми

Першими вчителями дитини стають її батьки, але часто процес навчання розпочинається раніше, ніж вони встигають усвідомити цей факт. Діти засвоюють спосіб життя батьків, у сім'ї закладаються основи багатьох умінь, навичок і звичок, виробляються оцінкові судження та визначається життєва позиція підростаючого покоління. Це певною мірою стосується і ставлення до рухової активності, як основного засобу зміщення здоров'я, всебічного розвитку і змістової організації дозвілля.

Традиційно проблеми сімей, які виховують дітей із особливими потребами, розглядають винятково через призму проблем дитини. У більшості випадків допомога обмежується консультаціями з питань навчання та виховання, але при цьому випускається з поля зору дуже серйозний аспект – емоційний стан самих батьків. Для того щоб допомогти їм, важливо зрозуміти, що відбувається з людиною, коли її дитині встановлюють інвалідність, як це загалом впливає на життя.

Питання модульного контролю:

1. Обґрунтуйте роль батьків у вихованні дітей.
2. Назвіть основні проблеми сімей, які виховують дітей із особливими потребами.

Лабораторна робота № 5

Емоційні стани батьків дітей з особливими потребами

Мета: опанувати вміннями впізнавати та допомагати батькам адаптуватися до проблем, що виникають в сім'ях, де виховується дитина з особливими потребами.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Ознайомитись з різними емоційними станами батьків.

Короткий огляд теми

Простежуючи переживання батьками трагедії народження дитини з особливими потребами, різні дослідники дійшли висновку про закономірну зміну їхніх емоційних станів на шляху до адаптації.

Шок – найперша реакція на усвідомлення горя. Цей стан надто тяжкий, він може тривати довго. Шок серйозно травмує психіку батьків і впливає на встановлені між ними відносини. У гармонійних сім'ях подружжя, як правило, знаходить шляхи взаємно підтримати, заспокоїти одне одного, пережити своє горе разом. Але в більшості сімей стосунки у подружжі охолоджуються. Одна з найважливіших умов подолання негативних переживань у таких батьків – включення їх у діяльність.

Але людина підсвідомо шукає стабільності, починає сумніватися:

- ✓ може, не все так погано,
- ✓ бувають помилки,
- ✓ потрібно все перевірити.

Це означає, що настав новий етап усвідомлення біди. Заперечення – віра у зцілення, помилковість діагнозу. Починається тривале та виснажливе мандрування від лікаря до лікаря, а далі – до знахарів, екстрасенсів із надією знайти диво, яке зробить дитину здорововою.

Психологи виокремлюють у цьому періоді почуття вини, гніву, сорому. Самотність, втому від постійного і безуспішного пошуку способів зцілення дитини, виснажливий догляд за нею і зречення усіх власних потреб та інтересів – усе це провокує депресію у батьків.

Питання модульного контролю:

1. Проаналізуйте емоційні стани батьків.
2. Обґрунтуйте шляхи допомоги батькам, які виховують дітей з особливими потребами.

Лабораторна робота № 6
Організаційні аспекти роботи з батьками

Мета: опанувати необхідні навички організації роботи з батьками.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Ознайомитись з методикою, принципами, засобами організації роботи з батьками.

Короткий огляд теми

Спеціально організована рання психологічна підтримка дуже важлива для таких сімей через деяку низку причин. І перша з них – недостатня толерантність нашого суспільства. Соціальні інститути: медичні, освітні, органи соціального захисту, покликані забезпечити допомогу сім'ї, яка опинилася у важкій ситуації, самі часто є додатковим травмуючим чинником для батьків.

Питання модульного контролю:

1. Проаналізуйте організаційні аспекти роботи з батьками.
2. Обґрунтуйте необхідність ставлення до батьків, як до партнерів.

Лабораторна робота № 7
Батьківські групи підтримки

Мета: опанувати навичками застосування різних форм організації роботи з батьками.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Ознайомитись з методикою, принципами організації батьківських груп підтримки.

Короткий огляд теми

Знання, які потрібно надавати батькам:

Реабілітаційні знання: надають можливість зробити процес фізичної реабілітації дітей з особливими потребами безперервним, зрозуміти необхідність проведення профілактики рецидивам, її мету та яким шляхом різні засоби фізичної реабілітації впливають на функціональний стан дітей, рухливість суглобів та хребта та їх загальний фізичний стан.

Психологічні знання: надають можливість злагодити закономірності розвитку дитини у різні вікові періоди; зрозуміти індивідуальність дитини; з'ясувати психологічний зміст своїх помилок і труднощів у вихованні, що важливо при застосуванні різних засобів фізичної реабілітації.

Педагогічні знання: батьки повинні не просто впливати на дитину в конкретних ситуаціях, а вибудувати цілісну, логічно виправдану виховну систему

Питання модульного контролю:

1. Проаналізуйте специфічні завдання батьківських груп підтримки.
2. Охарактеризуйте та обґрунтуйте особливості батьківських груп підтримки.

Лабораторна робота № 8
Стилі сімейного виховання

Мета: опанувати знаннями щодо стилів сімейного виховання.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Ознайомитись зі стилями сімейного виховання.

Короткий огляд теми.

Характер спілкування батьків багато в чому визначається їхніми індивідуальними особливостями. Так, члени гармонійних сімей здебільшого не замикаються у рамках відносин між собою, а мають друзів, у них є свої інтереси, улюблені заняття. Ці зв'язки із зовнішнім світом є стійким джерелом психологічної підтримки у разі виникнення тих чи інших сімейних проблем. Батьки завжди можуть поговорити з друзями про свої переживання і труднощі, що винikли в сім'ї, особливо якщо ті вже стикалися з аналогічними ситуаціями. На жаль, у багатьох батьків існує тенденція звуження кола знайомств, вони часто замикаються в собі, не хочуть зустрічатися зі своїми приятелями, у них можуть виникнути підозрілість, недовіра до інших людей. З цієї причини батьки не можуть «пліти» від своїх проблем, постійно відчувають внутрішнє психічне напруження, що виявляється нерідко у виникненні почуття безвиході.

Питання модульного контролю:

1. Проаналізуйте різні стилі сімейного виховання.
2. Назвіть особливості кожного стилю сімейного виховання.
3. Проаналізуйте свій стиль сімейного виховання.

Лабораторна робота № 9
Фізична реабілітація за наявності плоскостопості

Мета: опанувати необхідні навички проведення фізичної реабілітації за наявності плоскостопості.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Ознайомитись з методикою, принципами, засобами проведення фізичної реабілітації за наявності плоскостопості.

Короткий огляд теми.

Плоскостопість в даний час дуже поширене захворювання серед усього населення.

Ортопеди, педіатри відзначають зростання кількості людей з плоскостопістю, як серед дорослого населення, так і серед дитячого. Варто навести деякі цифри, які говорять самі за себе: у 35% дітей шкільного віку діагностується плоскостопість, а по закінченню школи вже у 70%.

По медичним даним – від 40% до 60% населення землі страждає плоскостопістю.

Причини виникнення:

- Спадкова схильність до слабкості м'язів і зв'язок стопи;

- Зайва вага;
- Відсутність фізичних навантажень і мала активність, пов'язана з «сидячою» професією;
- Вагітність;
- Носіння незручного взуття та взуття на високих підборах;
- Травми: переломи щиколоток, удари, розриви зв'язок, ушкодження м'язів;
- Різні захворювання: рахіт, поліоміеліт.

Питання модульного контролю:

1. Перерахуйте завдання фізичної реабілітації за наявності плоскостопості.
2. Обґрунтуйте особливості проведення фізичної реабілітації за наявності плоскостопості.
3. Проаналізуйте проведення фізичної реабілітації за наявності плоскостопості.

Лабораторна робота № 10

Фізична реабілітація за наявності ДЦП

Мета: опанувати необхідні навички проведення фізичної реабілітації за наявності ДЦП.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Ознайомитись з методикою, принципами, засобами проведення фізичної реабілітації за наявності ДЦП.

Короткий огляд теми

Дитячий церебральний параліч – важке захворювання нервової системи, проявом якого є спастичний парез або параліч центрального походження. Виникає захворювання під впливом різних внутрішньоутробних, пологових і післяпологових факторів, серед яких – аномалії розвитку, інфекції, травми, крововиливи.

Вивчення причин, що спричиняють цю важку недугу, і пошук методів лікування продовжують залишатися однією з найбільш актуальних проблем сучасної медицини.

Клінічні основні симптоми спастичного парезу та паралічу – це зміна тонусу м'язів, спазм м'язів, підвищення сухожильних рефлексів, поява патологічних рефлексів, зниження сили м'язів, гіперкінезу; розвиток контрактури і деформація кінцівок; розлади координації рухів.

Парези можуть охоплювати всі кінцівки (тетрапарез), кінцівки одного боку тіла (геміпарез), дві руки або ноги (парапарез) і одну кінцівку (монопарез).

Стосовно рухової системи відзначається пригнічення усіх або частини вроджених рефлексів: захисного – немає повороту голови убік, що притаманне здоровому немовляті; рефлексу опори – немає рефлекторного випрямлення ніг, хапального, повзання й ін.

Питання модульного контролю:

1. Перерахуйте завдання фізичної реабілітації за наявності ДЦП.
2. Складіть комплекс вправ за наявності ДЦП.
3. Проаналізуйте проведення фізичної реабілітації за наявності ДЦП.

Лабораторна робота № 11

Фізична реабілітація за наявності клишоногості

Мета: опанувати необхідні навички проведення фізичної реабілітації за наявності клишоногості.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Ознайомитися із методикою, принципами, засобами проведення фізичної реабілітації за наявності клишоногості.

Короткий огляд теми.

Анатомічно стопа складається з двадцяти шести кісток, які утворюють досконалу архітектонічну структуру, що може витримувати значні навантаження, зберігаючи при цьому еластичність. Достатній для функції обсяг рухів здійснюється у суглобах пальців, плесно-фалангових, підтаранному, таранно-човноподібному суглобах, в основі першої кістки плесна. В інших суглобах рухи є дуже незначними, оскільки кістки щільно прилягають одна до одної. Стабілізаційним чинником кісток стопи вважають м'язи, міцний міжкістковий зв'язковий апарат та фіброзні капсули суглобів.

Уся статика нижніх кінцівок залежить від статичної витривалості стоп, які є площею опори тіла під час ходіння. Опору стопи створюють три точки: головка першої кістки плесна, головки четвертої і п'ятої кісток плесна і п'ятковий горб. Під час ходіння слизькою поверхнею площа опори стопи збільшується за рахунок згинання пальців з опорою на їхні пучки. Рух у гомілковостопному і підтаранному суглобах уможливлює супінацію і пронацію стопи та її прилягання до нерівної площини.

Клишоногість – складна комбінована деформація стопи, за якої стопа є підвернутою досередини, знаходиться в позиції підошвового згинання, оперта здійснюється на її зовнішній край. Шкіра зовнішньої поверхні стопи різко потовщена, внутрішня поверхня, навпаки, ніжна і м'яка.

Клишоногість буває вродженою (часто поєднується з кінською стопою), набутою (результат перенесеного поліоміеліту, ізольованої травми малогомілкового нерва, неправильного лікування переломів таранної кістки, різних запальнích процесів гомілковостопного суглоба).

Вроджена клишоногість за частотністю поширення займає друге місце серед патологій розвитку опорно-рухового апарату в дітей (36% у новонароджених). Двобічна клишоногість трапляється вдвічі (59%) частіше, ніж однобічна; хлопчики (62%) страждають на вроджену клишоногість вдвічі частіше, ніж дівчата.

Набута клишоногість найчастіше розвивається після поліоміеліту, іноді – після неправильного накладання пов'язок під час лікування переломів та вивихів

Питання модульного контролю:

1. Розкрийте етіологію клишоногості.
2. Перерахуйте ступені клишоногості.
3. Висвітліть задачі фізичної реабілітації за наявності клишоногості.
4. Складіть зразковий комплекс вправ за наявності клишоногості.

Лабораторна робота № 12 **Застосування профілактично-лікувального масажу**

Мета: опанувати необхідні навички проведення профілактично-лікувального масажу.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Ознайомитись з методикою, принципами, засобами проведення лікувальної фізичної культури та лікарського контролю при даній патології.

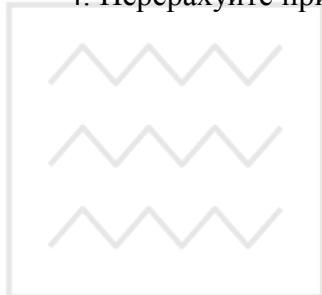
Короткий огляд теми

Потреба в масажі виникає в живому організмі майже рефлекторно. Варто людині до чогось вдаритися, як тут же, майже несвідомо, вона розтирає, розминає болюче місце. Всі ці дії не що інше, як різновид масажу, що ввійшов в арсенал захисно-пристосувальних засобів живого організму. Усвідомлена діяльність допомогла людині належно оцінити лікувально-профілактичні якості найпростіших прийомів масажу, вигадувати нові, знаходячи їм різноманітне застосування, і вдосконалювати техніку їх виконання. Масаж є найважливішим засобом фізичної реабілітації в педіатрії. Як самостійна галузь знань і практичної діяльності масаж сформувався і продовжує розвиватися на основі досягнень в розробці питань загального і лікувального масажу. Найважливіше значення для розвитку і успішного використання масажу має обґрунтована можливість диференційної дії, враховуючи особливості функціонального стану і реакцій найважливіших систем організму. На цій основі, використовуючи результати науково-дослідницьких робіт, що характеризують окремі ланки механізму впливу на здоровий і хворий організм, а також узагальнення практичного досвіду по застосуванню масажу, вдалось підвищити ефективність методів масажу.

Питання модульного контролю:

1. Опишіть різні системи масажу.
2. Охарактеризуйте вплив масажу на дитячий організм.
3. Обґрунтуйте методику застосування масажу при різних патологіях.
4. Перерахуйте прийому профілактично-лікувального масажу.

Національний університет
водного господарства
та природокористування

РОЗДІЛ 3

РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

Вид контролю: 5 семестр іспит, курсова робота.

Методи контролю

1. Поточний контроль знань студентів із навчальної дисципліни оцінюють:

участь студентів в обговоренні питань, винесених на лабораторні заняття та проблемних ситуацій; розв'язок ситуаційних вправ; самостійно підготовлені повідомлення студентів за темою лабораторного заняття; на кожному лабораторному занятті проводиться письмове опитування по темі у вигляді визначення п'яти понять або 10 тестів закритої форми з однією правильною відповіддю з 5-ти можливих; оцінюється звіт по ІНДЗ; проведення модульного поточного контролю через навчально-науковий центр незалежного оцінювання.

2. Підсумковий контроль знань – екзамен складають відповідно до Положення про семестровий поточний та підсумковий контроль навчальних досягнень здобувачів вищої освіти (сайт НУВГП).

Розподіл балів, які отримують студенти

Поточне тестування та самостійна робота 5 семестр													<i>Підсумковий тест (екзамен)</i>	Сума		
Змістовий модуль №1																
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	T11	T12					
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	40	100		

Виконання курсової роботи 5 семестр			Сума
Вступна частина	Основна частина	Захист роботи	
До 20	До 40	До 40	100

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за національною шкалою	
	для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	відмінно	
82-89		
74-81	добре	
64-73		
60-63		
35-59	задовільно	
	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Болезни нервной системы / под ред. Н. Н. Яхно, Д. Р. Штульмана, П. В. Мельничука. М. : Медицина, 1995. Том 2. С. 426-455.
2. Виленский Б. С. Неотложные состояния в невропатологии. Л. 1986. С. 198 – 203.
3. Восстановительное лечение детей с поражениями центральной нервной системы и опорно-двигательного аппарата : учебно-методическое пособие / под ред. И. В. Добрякова, Т. Г. Щедриной. СПб. : Издательский дом СПбМАПО, 2004. 317 с.
4. Гері Окамото. Основи фізичної реабілітації. Перекл. з англ. Львів: Галицька видавнича спілка, 2002. 294 с.
5. Дубровский В. И. Лечебная физическая культура (кинезиотерапия) : учебн. для студ. высш. учеб. заведений, 2-е изд., стер. М. : Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 2001. 608 с.
6. Евсеев С. П. Физическая реабилитация инвалидов с поражением опорно-двигательной системы : учебное пособие для образовательных учреждений высшего профессионального образования, осуществляющих образовательную деятельность по направлению 032100 "Физическая культура" (по магистерской программе "Адаптивная физическая культура"). М. : Советский спорт, 2010. 486 с.
7. Реабілітація хворих засобами лікувальної фізкультури / Грейда Б. П., Столляр В. А., Валецький Ю. М., Грейда Н. Б. Луцьк : Видавництво «Волинська обласна друкарня», 2003. – 310 с.

Допоміжна

1. Епифанов В. А. Лечебная физическая культура и массаж : учебник. М. : ГЭОТАР-МЕД, 2002. 560 с.
2. Журавлева А. И., Граевская Н. Д. Спортивная медицина и лечебная физкультура : руководство. М. : Медицина. 1993. 432 с.
3. Ибатов А. Д., Пушкина С. В. Основы реабилитологии: учебное пособие. М. : ГЭОТАР-Медиа, 2007. 160 с.
4. Карпюк І. Ю. Дихання в оздоровчій фізичній культурі : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. К. : Знання України, 2004. 196 с.
5. Кожевников В. В. Малоинвазивные хирургические вмешательства в комплексном лечении врожденной косолапости у детей : дис... канд. мед. наук : 14.00.35 / Омская государственная медицинская академия Федерального агентства по здравоохранению и социальному развитию. Омск, 2008. 107 с.
6. Коноваленко С. В. Детский церебральный паралич. Конструктивная деятельность детей. Москва : Книголюб, 2007. 80 с.
7. Коррекция нарушений опорно-двигательного аппарата у детей старшего дошкольного возраста с ДЦП средствами физического воспитания : учебное пособие / под ред. В. А. Ильин. Пенза : Изд-во Пензенского гос. ун-та, 2007. 46 с.
8. Левченко И. Ю., Приходько О. Г., Гусейнова А. А. Детский церебральный паралич: коррекционно-развивающая работа с дошкольниками. Москва : Книголюб, 2008. 75 с.
9. Малявин А. Г. Респираторная медицинская реабилитация. Практическое руководство для врачей М. : Практическая медицина, 2006. 416 с.